

forvilde mig i saadanne Betragtninger, men derimod er der i dette Udkast, som nu er fremlagt til Bedømmelse, een Post, som jeg skal tillade mig at ytre et Par Ord om; det er nemlig den, at, medens man har fulgt den samme Størrelse i Skatteberegningen baade for Kjøbenhavn og for Landdistricterne som tidligere, saa har man fundet, at de mindre Kjøbstæder nok kunde taale at svare dobbelt Saa meget i Bygningskat dennegang som de svarede sidste Gang. Der var en tidligere Taler, som jeg hørte ytre, at han antog, dette var ikke saa ganske rigtigt, og jeg har i denne Henseende anstillet forskellige Sammenligninger angaaende Forholdet paa det Sted, hvor jeg lever, og jeg har ogsaa derved udfundet, at, naar dette Bestæmningsforhold, som her er foreslaaet, skal følges, da vil Byrden blive noget stærkere, navnlig for den arbejdende Klasse i Kjøbstæderne, end den vil blive for dem paa Landet. I Henshold hertil agter jeg, hvis Loven skulde komme til at udgaae saa noget nær i den Stikfelse, som den her har, at stille et Uendringsforslag, for at bringe et efter min Formening rimeligere Forhold i dette Stykke tilveie, og jeg skal da, naar det kommer dertil, tillade mig nærmere at motivere det Uendringsforslag, som jeg saaledes har givet mig den Frihed at bebude.

J. A. Hansen: Ja! det er paa en besynderlig Maade, at den ærede Finantsminister bestandigt i sine Udkast til Krigsskatlove kommer til at gribe dybere og dybere i Kjøbstædernes Lommer, medens han lader det blive ved det samme Greb, som han i de tidligere Love har gjort i de andre Stænders Lommer. Da vi sidste Gang behandlede Krigsskatloven, foreslog den ærede Finantsminister, at Næringskrigsskatten paa Kjøbstæderne skulde forhøies med 100 Procent og Bygningskrigsskatten for Kjøbstæderne med 25 Procent. Det ærede Thing gik ind paa at indrømme Finantsministeren at forhøie Kjøbstædernes Næringskrigsskat med 100 Procent, men nægtede at gaae ind paa at forhøie Bygningskrigsskatten med de forlangte 25 Procent. Kan man antage, at denne Things Beslutning var motiveret ved Indstillingen af det da nedsatte Udvalg, saa var denne Redfættelse begrundet deri, at

man fandt det altfor trykkende for Kjøbstæderne at udrede 25 Procent Forhøielse af den erlagte Bygningskrigsskat. Nu fremkommer den ærede Finantsminister med et Forslag, som gaaer ud paa at beholde baade den fordoblede Næringskrigsskat, der blev ham indrømmet i forrige Lov om Krigsskatten, men ved Siden deraf vil han have en Fordobling — ikke en Forhøielse af 25 Procent, som han sidst vilde lade sig nøie med — men et Paalæg af 100 Procent mere paa Bygningskrigsskatten i Kjøbstæderne. Der maatte altsaa, forekommer det mig, være meget stærke Grunde tilstede, forinden man kunde finde det rigtigt at gaae ind paa dette den ærede Finantsministers Forlangende. Han har i det Foredrag, han ved Forelæggelsen af nærværende Lov holdt, angivet sine Grunde for dette Forlangende, og de ere to. Den første af de af ham anførte Grunde var den, at Kjøbstæderne et halvt Aar tidligere, end man havde forudsæet, da den forrige Krigsskat blev vedtagen, vare slupne for Consumtionen; men ved Siden deraf indrømmede dog den ærede Finantsminister selv, at det maaffee alligevel af den Grund kunde være for stærkt at fordre denne fordoblede Bygningskrigsskat af Kjøbstæderne, da Consumtionen, som han selv sagde, tidligere hvilede ikke alene paa Kjøbstæderne, men ogsaa i et tilsvarende Forhold paa Befolkningen paa Landet. Naar han ikke destomindre vil have Beløbet ud af Kjøbstæderne alene, saa blive altsaa Kjøbstæderne ligefrem straffede, fordi Consumtionen blev givet et halvt Aar tidligere, end Kjøbstæderne kunde have ventet det. Var dette nu foranlediget af Kjøbstæderne selv derved, at de havde udbedet sig Fritagelsen dette halve Aar tidligere, ja, saa kunde man sige: det er deres egen Skyld, og de maae straffes, fordi de ikke kunde bie dette halve Aar længere; men vi vide jo Alle, at dette ikke er Tilfældet; vi vide jo Alle, at Finantsministeren begrunder den Handling, hvorved han havde Consumtionen et halvt Aar tidligere, paa Hensynet til Slesvig, altsaa kan der jo ikke tillægges Kjøbstæderne mindste Skyld, der for deres Vedkommende skulde kunne begrunde en saadan Forhøielse i den tidligere Lov. Jeg er af samme Mening, som flere ærede Talere tidli-